

## ת"ד 6904/05 - מדינת ישראל נגד נזאר קומבר

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 19-05-6904 מדינת ישראל נ' קומבר

לפני כבוד השופט ארנון איתן  
בעניין: מדינת ישראל

המואשימה

נגד

נזאר קומבר

הנאשם

זכור דין

### כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו, במסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן המיחס לו עבירות של הפקה אחרי פגעה, לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה, התשכ"א 1961. אי ציות לאור אדם, לפי תקנה 64(ה) לתקנות התעבורה, התשכ"א 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"), גרם נזק לאדם ורכוש לפי תקנה 21(ב)(2) בצירוף 68 לפకודת, נהגה ברכב ללא בטוח לפי סעיפים 2(א) (ב) לפקודת בטוח רכב מנוע.
2. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 3.7.2016 בסמוך לשעה 17:30, נהג הנאשם ברכב נושא לוחית רישוי 64-700-80 בדרכו חברון בירושלים, מצפון לדרום, כשלצדו אחמד חוגאי. בהגיעו לצומת דרך חברון שמוסדר על ידי רמזורים, פנה הנאשם שמאליה לרחוב אלבק, וזאת מתוך הנטייה האמצעי מבין שלושה, שבו מותרת רק נסיעה יש ושכשוורו של הרמזור שכיוון נסיעתו היה אדום.
3. באותו הזמן חזה את הצומת יוסף אעביד כשהוא רכב על גבי אופנו, וזאת כשאוורו של הרמזור שכיוון נסיעתו היה ירוק. המתלוון הבחן באופן נסיעת הג'יפ - צפר וניסה לבلوم את האופנו, אך לא הצליח בכך, התנגש עם חזית האופנו בדופן האחורי ימני של הג'יפ ונפל מהאופנו על הכביש.
4. הנאשם אשר הבחן בתאונת ובפגיעה במתלוון, המשיך בנסיעה ולא עצר על מנת לעמוד על תוצאות התאונה. אחמד אשר למשמע עצמת התאונה התעורר משנתו, שאל את הנאשם לשפרם, ולאחר שהנאשם השיבו כי "היה ביום ולא קרה דבר", חזר לשון, עד שהגיע הג'יפ למקום מגורי הנאשם בג'בל - מוכבר.
5. לאחר כשעה חזר הנאשם למקום התאונה.
6. כתוצאה מההתאונה נגרם למתלוון שבר תת רגלי הימנית, שהצריך ניתוח קיבוע באמצעות 3 ברגים וכן כאב ברגלו שבಗינם היה מאושפז במשך 8 ימים.
7. **רישום תעבורתי:** הנאשם מחזיק ברישון נהגה בשנת 2014 ולחובתו 8 הרשעות קודמות מסוג ב.מ.

**תסקירות שרות מבחן:**

8. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים אביה מתוכננים בתמצית: הנאשם כבן 23 מאורס. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות. מושולב بصورة טוביה הן מבחינה חברתית והן מבחינה לימודית. הנאשם מועסק מגיל 15 בתחום הבניה הקלה, זאת עשה במקביל ללימודיו. בשנתיים האחרונות מנהל עסק עצמאי לחרפות ועבודות עפר.
9. הנאשם נעדר עבר פלילי. לחובתו 7 הרשעות קודמות בתחום התעבורה מסווג ב.מ.
10. הנאשם נטל אחריות על האירוע, והסביר את הרקע לביצוען. הנאשם הוסיף, כי בעת ביצוע העבירה היה כבן 18, וכן תיאר תחושה של לחץ והלם, במסגרתו פעל באופן מכני ונסע ישירות לביתו, מבלי לחשב על המעשה. לאחר ששיתף את אביו במעשה, שב למקום בליווי האב, פנה לבית החולים ושאל בשלומו של הנפגע. הנאשם הביע צער על המעשה, והוסיף, כי בין המתלוון ונערכה סולחה במסגרת העבירתו לו פיצוי כספי כהכרה על הנזק שנגרם לו. במסגרת שיחה שערך שירות המבחן עם הנפגע הוא אישר את הדברים.
11. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית החל מחודש אפריל 2021, בהתאם להמלצתם של גופמי המקצוע נדחה הדיון למשך 4 חודשים.
12. בתסקיר מיום 23.5.2021 עדכן שירות המבחן, כי הנאשם שולב היטב במסגרת הטיפולית. הנאשם נטל אחריות מלאה על המעשים, הביע אמון במערכת המשפטית וצין, כי הוא מוכן לשאת בכל עונש שייגזר עליו. בנסיבות אלו, ממליץ שירות המבחן לנקטו בפן שיקומי-טיפול, זאת מוביל להתעלם מחומרת העבירות. הוסיף, כי קיימת חשיבות להמשך טיפול לאחר סיום הקבוצה בה הוא מושולבCut.
13. בנסיבות אלו, ממליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן בתקופה פסיכו-חינוכית, לצד הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 250 שעות.
14. בתסקיר מיום 7.7.2021 עדכן שירות המבחן, כי הנאשם סיים השתתפותו בקבוצת הטיפול. הנאשם הגיע לכל המפגשים, והפגין מחויבות ורציניות לטיפול הקבוצתי. על אף היותו אדם שקט, נחווה הנאשם בטיפול כדומיננטי ביכולת שלו להעביר את חוותותיו הרגשות, ויצר חיבור עם שאר חברי הקבוצה. שירות המבחן מתרשם, כי חל שינוי בהתנהגותו של הנאשם, וכך ש הסיכון להישנות עבירה דומה בעתיד הינה נמוכה מאוד. הנאשם אף ביטא נוכחות להמשך טיפול קבוצתי ייעודי בתחום התעבורה, אף שלא נפתחו נגדו תיקים חדשים.
15. בנסיבות אלו שבסוגם שירות המבחן על המלצה להטלת צו מבחן לצד שירות לתועלת הציבור.
16. במועד הצגת הסדר הטעון סוכם, כי בטרם יטענו הצדדים לעונש יוגש תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם.
17. ביום 30.5.2021 הסכימה המאשימה לדחות את הדיון, נוכח תוכנו של התסקיר. המאשימה צינה, כי עמדתם הינה לא מסר בפועל בשלב זה, ואולם נוכח העבודה כי הנאשם החל לקחת חלק בתהליך טיפול, יש לבחון את אופן השתלבות הנאשם במסגרת הטיפולית, לאחר שיחלוף פרק זמן משמעותי. הוסיף, כי ניתן זה יכול וישמש עבורם עוגן לשקל את עמדתם העונשית מחדש.

**תמצית טיעוני הצדדים:**

18. המאשימה בטיעוניה הפנתה לכתב האישום, העבירות בהן הורשע הנאשם, וכן הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשי. המאשימה התייחסה בטיעוניה לפסיקה בניסיבות דומות, בהן הוטלו על נאים עונשי מאסר. בהתייחס למתחם ציון, כי הוא נع על הציג שבין 12 ל-24 חודשים, בניסיבות בהן הנאשם חזה או רודם. בנוסף ביקשה לחת משקל לפסק הזמן הקצר שחלף מעת ההפקרה ועד שב הנאשם למקום, גילו של הנאשם וכן התהילה הטיפולי אותו עבר בשירות המבחן. בניסיבות אלו עתרה המאשימה להטלת מאסר למשך 9 חודשים על דרך עבודות השירות, וכן פסילת מינימום בהתאם לסעיף 40, ובהתאם לשיקול דעת בית המשפט.

19. הסגנור ציין, כי מדובר באירוע משנת 2016 כאשר הנאשם היה כבן 18 ומספר חודשים. מאז לא נפתחו נגדו תיקים חדשים, ובמסגרת אירוע זה נפסל למשך 60 יום. בנוסף, כי אירוע השפיע באופן קשה על הנאשם, שdag לשוב למקום בחולוף כשבה, ליצור קשר עם הנפגע, ולפוצתו בגין הנזקים שנגרמו לו. בנוסף, כי מאז נותר קשר קרוב עם הנפגע.

20. הסגנור הוסיף, כי מאז אותם אירועים, הנאשם נושא. על פיו, מתחם העונש ההולם מתחילה במאסר שירוצה על דרך עבודות השירות ועד למספר חודשים מאסר בפועל, לצד עונשה נלוית.

21. הסגנור ביקש לאמץ את עמדת שירות המבחן ובהתייחס לרכיב הפסילה ביקש להורות על פסילה שלא תעלה על שנה.

22. הנאשם בסיום ציין כי בזמן האירוע ובעקבותיו היה במצב מורכב וקשה, והוא נתרם מהטהילה הטיפולי אותו עבר בשירות המבחן. עוד מסר, כי הוא בעל עסק עצמאי, ומazel התאונה מצו בקשר עם הנפגע.

23. בהתייחס לטענת השינוי אותה ציין הסגנור, ציינה המאשימה, כי זה נבע נוכח השלמות שנעשו בתיק.

**מתחם העונש ההולם:**

24. במקרה דנן, הערכים החברתיים המוגנים הינם קדושת החיים ושמירת הגוף של נפגעי תאונות הדרכים. בנוסף לכך, קיימים ערכיים נוספים בהם, עזרה הדידית וסלודיריות חברתית וכן קיום חקירה ממצאה לבירור נסיבות התאונה והגורם לה.

25. "מטרתה המרכזית של הנורמה הקבועה בסעיף 64 א' לפקודת התעבורה היא להבטיח מתן עזרה מיידית לנפגע בתאונה על-ידי נהג שהוא מעורב בתאונה ונמצא במקום, ולהגן בכך על חייו ועל שלומו הגוף של הנפגע. בד בבד, היא נועדה גם למנוע מנהג מלחמות עצמו לאחריות תאונה, ולהקל על רשויות אכיפת החוק לברר כיצד נגרמה התאונהומי אחראי לה (ע"פ 05/1977 גולה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם ב公报], 2.11.06); ע"פ 7159/98 מדינת ישראל נגד פלוני, פד"י נ"ג (2) 644, 632 (1999)). העבירה חלה על כל מעורב בתאונה, ללא קשר לשאלת

אחריותו לתאונה. הנורמה של איסור על הפקירה, מעבר לתקליה להגן על הנפגע ולהקל על אכיפת החוק ביחס לנוגדים עבריים, נועדה לעג במשפט את החובה המוסרית החלה על אדם המעורב באירוע פוגעני לסיע לזרלו  
שנפגע, לדאוג לשולמו ולהציל את חייו..."

(ראו: ע"פ 5000/08 דוד סומך נגד מדינת ישראל (22.3.09)

26. לעבירות בהן הנאשם נודעה בפסקיקה חומרה רבה ביותר, ולא לחינם קובע סעיף החוק עונש מסר למשך 7 שנים בגין עבירה זו. עיון בפסקיקה מלמד, כי מתחם הענישה בעבירה זו הוא מהמחמירים שבעבירות התנועה, וזאת משום השכלותיו הבלתי נטאפות כמעט של מעשה הפקירה - אדם המותיר אדם פגוע שוכב על כביש, הינו כמו שיכול גזע על הנפגע גזר דין מוות. די בכך שהוא אחראי הנאשם לא היה מבחין בנפגע התאונה, ופוגע בו בשנית ובכך היה נגזר דין לפגיעה חמורה בהרבה.

27. ברע"פ 3626/01 ויצמן נ' מדינת ישראל פד"ו נו (3) 187, 230 (2002) קבע ביהם"ש כי "מעשהו זה של הנוגג הבורח פוגע בשורשי הסוציאליות החברתיות והאישית המינימאלית לקיומה של חברה תקינה. בריחה של נוגג מן המקום היא מעשה אנטי-חברתי ואנטי-מוסרי מובהק, וראוי הוא כי יענש בכל חומרת הדין".

28. בע"פ 5867/09 קרביאשווili נ' מדינת ישראל (נבו, 22.06.2010) נקבע כי "עבירות הפקירה היא מן העבירות הקשות עלי ספר החוקים בפן המוסרי המאפיין אותה. מקורה בערך המוגן המugen בתחום המשפט את החובה המוסרית החלה על אדם המעורב באירוע פוגעני לסיע לנפגע, לדאוג לשולמו, ולהציל את חייו. חובה מוסרית זו קבלה לבוש משפטי הנשען על יסודות של אтика וערבים אנושיים. היא משקפת תפיסה המחייבת אדם להושיט עזרה לזרלו המצוי בסכנה, ולהצילו ככל שיידן מגעת".

29. בע"פ 5000/08 סומך נ' מדינת ישראל (נבו, 09.2009) נקבע כי "מטרתה המרכזית של הנורמה הקבועה בסעיף 64א לפיקודת התעבורה היא להבטיח מתן עזרה מיידית לנפגע בתאונה על-ידי נוגג שהיה מעורב בתאונה ונמצא במקום, ולהגן בכך על חייו ועל שולמו הגוף של הנפגע. בכך, היא נועדה גם למנוע מנוגג מלחמוק אחריות לתאונה, ולהקל על רשות אכיפת החוק לברר כיצד נגרמה התאונה וממי אחראי לה".

30. ניתוח הפסקיקה מלמד, כי מתחם העונש ההולם בין עבירות הפקירה הינו על דרך הכלל - החל ממספר חדשני מסר בפועל לצד פסילה ארוכה, החל מ-3 ועד 10 שנים. עוד ניתן ללמידה כי בעבירות הפקירה - הכלל הינו להטלת עונשי מסר בפועל, ובמקרים חריגים בלבד, מוטלים עונשי מסר לריצוי בעבודות שירות.

31. ראו לדוגמה: ע"פ 6396/11 נdal אדקידק נ' מדינת ישראל (נבו, 19.02.2012), בו, על אף שנוסףו סעיפים אישום בגין נהייה ללא רישיון ובתווך אושר עונש מסר בפועל במשך 5 חודשים בלבד, לצד פסילה בלבד ל-24 חודשים, עונשים מותניים ו-10,000 ל"נ פיצוי לנפגעת, וזאת אף ממשום شيء בהגשת כתב האישום, חרטה, הודהה, והסכם פiOS בין משפחות הצדדים.

32. ע"פ 1825/14 מוחמד סרחאן נ' מדינת ישראל (נבו, 07.07.2014) מקרה בו נדון הנאשם בגין ביצוע עבירות הפקירה בלבד, אף שלא ניתן היה לקבוע שהנתגנש הוא הנאשם בנסיבות התאונה. באותו המקרה, אושר טווח עונשה הנע בין 6-36 חודשים בפועל, ועל הנתגנש הוטלו 8 חודשים בלבד לצד פסילה במשך 3 שנים. הנאשם ערער על החלטה שלא אפשר את ריצוי העונש בדרך עובדות השירות, אולם ביהם"ש העליון דחה עמדה זו תוק שצין, כי

חומרתה הרבה של עבירות ההפקרה אינה מצדיקה הטלת מאסר בעבודות שירות, כאשר ברף התחתון של עבירות ההפקרה נקבע בחוק עונש המתחילה ב-3 שנות מאסר, ובצדו העליון עומד עונש למשך 7 שנים, בנסיבות בהן הנאשם מודע לפגיעה. בהמ"ש העליון צין שאלמלא עברו הנאשם של הנאשם, גילו הצער, מצבו המשפחתית והעובדת שהנזק שנגרם מהתאונת לא היה חמור מדי, היה מוטל עליו עונש חמור בהרבה.

33. בע"פ 59/14 שי פרלמן נ' מדינת ישראל נ' מיל' אוטמציגן (נבו, 17.07.2014) אישר בהמ"ש העליון את פסק דין של בית המשפט המחויז שקבע, כי על דרך הכלל יש להטיל עונשי מאסר בפועל על נאשמים בעבירות ההפקרה, למעט במקרים חריגים בהם יוטל עונש מאסר בעבודות שירות. בשום לב לנסיבותו האישיות של הנאשם הוטל עליו עונש מאסר בפועל למשך 8 חודשים לצד פסילה למשך 5 שנים.

34. בפר"ק 1014-02-17 מדינת ישראל נ' מיל' אוטמציגן (נבו 28.12.2017) הוטלו על הנאשם 6 חודשים מאסר בפועל, פסילה ל-5 שנים, עונשים מותנים ופיצוי בסך 7,000 ₪ למטלוננת.

35. עוד ניתן לראות כי קיימת אבחנה בין במקרים בהם הפגע היה אחראי גם לעצם קרונות התאונה, לבין במקרים לא היה הוא האחראי להתרחשותה, וכי לאבחנה זו השפעה על מדרגת החומרה בענישה.

36. במקרה דנן, הנאשם חזה את הצומת במופע אורך אדום, ופגע עם רכבו ברכוב אופנו כshawro של הרמזור שבכיוון נסיעתו של רוכב האופנו היה ירוזק. כתוצאה לכך הופל הרוכב על הכביש, וונגרם לו שבר תחת ראשו ברגלו הימנית, שהצריך ניתוח וקבוע באמצעות 3 בריגים, וכן כאב רב ברגלו, בגנים אושפז למשך 8 ימים. הנאשם היה מודע לכך שפגע בהולך הרجل, וכן שנוכחות עצמת הפגיעה התעוור נסוע שהיה עמו ברכב ושאל לפשר הרعش. הנאשם אמרו השיב לו, כי לא קרה דבר, והמשיר בנסיבות יישורתו לבתו, מבלי לעזרו ולעמוד על תוכאות התאונה ומבליל להזעיק עזרה. הנאשם שב למקום התאונה רק כשעה לאחר התאונה בלווית אביו.

37. בנסיבות המקרה סבורני, כי התנוגות של הנאשם נמצאת ברף הבינוי של העבירה בה הורשע, שכן מחד האחריות לקרונות התאונה הינה על הנאשם, אך מאידך, חלף פרק זמן קצר יחסית מעת קראות האירוע ועד לשובו חזרה למקום. אף לא נטען, שכຕצתה מכך הוחמר מצבו של הנפגע.

38. בהתאם לכללי הבנית הענישה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן, הינו החל ממאסר למשך 8 חודשים ועד 24 חודשים, זאת לצד פסילה ממושכת וענישה נלווה.

#### סתיה ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום:

39. במקרה דנן קיימת לטעמי הצדקה לסתות ממתחם העונש (לקולא) וזאת בשל שיקולי שיקום. עיר כבר עתה, כי לטעמי הסטייה מהמתחם הינה על דרך קביעת עונש המאסר שיטול, בדרך של מאסר על דרך עבודת השירות, לתקופה קצרה יותר מהרפ' התחתון אותו קבועתי, ואולם את עמדת שירות המבחן, להטלה צו של"צ ראוי לדוחות, שכן זו אינה יכולה להתקבל בנסיבות העניין, נוכח חומרת האירוע, הפסיקה הנוגגת, וכן שיקולים הנוגעים באינטרס הציבורי והرتעת הרבים, מפני ביצוע עבירות דומות. על אף האמור, ובמקרה שלפני, אכן מדובר בהליך שיקומי חיובי אותו עבר הנאשם במסגרת שירות המבחן. הנאשם החל להשתלב בקבוצה ייעודית ביום 18.4.2021. במסגרת

הקבוצה הפגין הנאשם מחויבות גבוהה, נטל חלק בכל המפגשים, וכן הראה מוטיביציה ודמוניננטיות בהתנהלותו. הנאשם סיים מסגרת ייוזדית זו בחודש يول' 2021. להתרשותם שרות המבחן, הערכת הסיכון להישנות העבירה, וכן התייחסותו לעבירה שביצע, וכן התהיליך הטיפולי בעבר, הינה נמוכה מאוד. בנוסף, בכוונת שרות המבחן לשלו בו בקבוצה נוספת, פסикו-חינוכית ייוזדית במסגרת צו מבן, ככל ותתקבל המליצה.

40. אשר על כן סבורני, כי הנאשם הצליח להוכיח, כי הוא בעיצומו של הליך שיקומי יש סיכוי של ממש שישתקם באופן המצדיק לסתות ממתחם העונש ההולם.

**גירת העונש המתאים לנאשם:**

41. בגירתה העונש המתאים לנאשם יש להתייחס לנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין). הנאשם נשוי טרי כבן 25. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, והוא בעל עסק עצמאי של חפירות ועובדות עפר. הנאשם נטל אחריות בבית המשפט על עבודות כתוב האישום, וכן בשירות המבחן.

42. הנאשם נעדר עבר פלילי ולחובתו עבר תעבורי מקל. הבאתו בחשבון גם את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה (למעלה מחמש וחצי שנים מעת האירוע). לנוכח זה משקל נוסף ומהותי לסתות ממתחם העונש ההולם, וכן השינוי בהגשת כתב האישום משך כ-3 שנים מעת שהתרחש האירוע. בהיבט זה, יש לקחת גם את גילו של הנאשם בעת האירוע (18), כשיעור נוסף, בין יתר שיקולי הענישה, וכן להתרשםות גורמי המקצוע בדבר חשש נמור מאוד להישנותה של העבירה. אדגיש, כי לשיקולים אלו, השפעה הן ביחס לאורך המאסר שיוטל עליו לנוכח נסוך המצטרף להליכי השיקום המוצלחים אותם עבר, וכן לאורך הפסילה אותה יש להטיל בנסיבות העניין, וכן הוראת סעיף 40 לפకודה.

43. הבאתו בחשבון את הסכם הסולחנה שנערך עם הנפגע, הפיצוו שניתן לו, וכן פסילה מנהלית שהוטלה עליו לאחר המעשה (למשך 60 ימים).

44. באיזון בין השיקולים השונים, ראייתי כאמור לקבוע את עונשו של הנאשם מוחוץ למתחם הענישה, ולהטיל עליו עונש מאסר שירוצה על דרך עבודות השירות, זאת בהתאם לחווות הדעת שהוגשה, לצד מבחן ורכבי ענישה נוספים כפי שיפורט להלן:

.א. פסילת רישון למשך 20 חודשים בגין פסילה מנהלית. הפקדה עד ליום 5.6.2022.

.ב. פסילה למשך שניים עשר חודשים על תנאי, שלא יבצע במשך שלוש שנים מהיום עבירה בנגדו לסעיף 64 א' לפקודת התעבורה.

.ג. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור על הוראות סעיף 64 א' לפקודת התעבורה.

.ד. אני דין את הנאשם לעונש מאסר למשך 5 חודשים. המאסר ירוצה על דרך עבודות השירות בהתאם לחווות הדעת מיום 16.1.2022 תחילת עבודות ביום 22.3.2022. ככל ועל

דעת הממונה ניתנת יהיה לדוחות את מועד תחילת ריצוי העונש, בית המשפט ישקול בחזוב לאשר זאת.

ה. הנאשם ישא בתשלום קנס בסך 1200 ש"ח. הקנס ישולם עד ליום 1.5.2022

א. צו מבחר למשרך שנה.

ב. התחייבות על סך 5000忿 להימנע במשך 3 שנים מביצוע העבירות בהן הורשע.

ג. nocach הפיצוי בו הנאשם כבר נשא clfpi הנפגע, ראוי להימנע מהטלת רכיב זה.

**זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 ימים מיהום.**

**העתיק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן וכן לממונה על עבודות השירות.**

ניתן היום, כ"ז אדר א' תשפ"ב, 27 פברואר 2022, במעמד המאשימה הנאשם ובאו כוחו.